

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 200 Lei; pe un jumătate
de an 130 Lei; pe un sfert 80 Lei;
pe o lună 25 Lei.
Abonamentele se plătesc nu-
măi înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

Pentru unirea tuturor

Răsună și astăzi în sufletele noastre, după 19 veacuri, zguduitoarele cuvinte ale dumnezeescului Răscumpărător: „Am și alte oș care nu sunt din staulul acesta; și pe acestea mi-se cade a le aduce... ca să fie o turmă și un păstor”.

Desbinarea fraților este cea mai teribilă problemă care frământă Biserica și pe Intemeietorul ei. Discuțiile și polemicile (cele în scris) au arătat, ce pot face: să lărgească mereu prăpastia și să depăreze mereu sufletele.

De aceea unii s'au gândit, să recurgă la alt mijloc: la rugăciunea dragostei creștine, care trece peste toate neajunsurile legate de o mână de pământ și care vede pe fiecare suflet în inima lui Dumnezeu, fără deosebire de rasă, limbă și lege și le înfrunteste pe toate în același ideal.

Acest gând l-a frământat pe Paul Francisc Wattson, preot anglican în Statele Unite, — la vederea atâtor frați separați de Biserica cea adevărată — și l-a făcut, să-și părăsească parochia și să lucreze pentru „unirea tuturor în credință”. Nu cu arme și discursuri, ci cu rugăciunea umilă și curată, „ca toți să fie una”. Și gândul acesta l-au îmbrățișat mulți catolici, — deși a venit dela un necatolic — pentru că răspundea dorinței lui Isus, de 19 veacuri zadărnicită de ambițiile și răutatea omenească.

Cei dintâi care au primit și au binecuvântat propunerea lui Wattson au fost papa: Pius X, Benedict XV, Pius XI și Pius XII și o mulțime de cardinali și de episcopi.

Așa s'a născut „octava de rugăciuni pentru unirea bisericilor”. Bazele octavelor au fost puse la 1907, când au fost alese zilele dintre 18 (când se prăznuiește în biserică a latină Catedra Sf. Petru) și 25 Ianuarie (Convertirea Sf. Pavel).

De atunci până azi, octava a făcut înconjurul lumii, trezind în masele creștine dorința și nevoia unirii în credință sperată de Wattson, precum și numeroase convertiri la catolicism, între care cea mai importantă este a lui Wattson, fondatorul ei. Semn că gândul era dela Dumnezeu!

Octava de rugăciuni pentru unirea bisericilor, 18-25 Ianuarie, constă deci din 8 zile de rugăciuni, pentru ca bunul Dumnezeu să-i unească pe toți „cu sf. sa catolică și apostolică Biserica”.

De fiecare zi este legată o intenție, pentru care ne vom ruga în mod special. Astfel:

18 Ianuarie: *Intoarcerea tuturor oștelor în staulul lui Petru.*

19 Ianuarie: *Intoarcerea tuturor orientabilor la unitatea catolică*

20 Ianuarie: *Intoarcerea anglicanilor la Biserica mamă.*

21 Ianuarie: *Intoarcerea tolerantilor și a tuturor protestanților din Europa sub ascultarea Papiei*

22 Ianuarie: *Intoarcerea protestanților din America la unitatea Bisericii.*

23 Ianuarie: *Intoarcerea popoarelor slave la unire.*

24 Ianuarie: *Intoarcerea evreilor la catolicism.*

25 Ianuarie: *Intoarcerea păgânilor la Cristos.*

În aceste zile, ne vom gândi deci la frații noștri care, poate fără vina lor, nu sunt în staulul lui Isus la frații noștri pentru care Isus s'a rugat în Joia Mare, la frații noștri pentru care a curs, în Vinerea-Mare a răsunării, o picătură de sânge la picioarele crucii,

Ne vom ruga cu Biserica; ne vom ruga cu toți frații care simt dureroasa despărțire; ne vom ruga cu Marele Preot Isus, ca Dumnezeu Tatăl să risipească negura din sufletele celor separați, să destrame valul ce acopere de veacuri ochii lor și să-i adune în

staulul ce-l adevărat, ca să se împlinească dorința inimii lui Isus și să fie „o turmă și un păstor!”

Ne vom ruga mai ales noi Români, în ziua de 19 Ianuarie, pentru întoarcerea orientabilor și mai ales a fraților noștri de sânge și de limbă, la Biserica Romei, care ne-a născut, ne-a crescut și ne-a apărut prin veacuri ființa și neamul.

Ne vom ruga, ca bunul Dumnezeu să ne unească pe toți Ro-

mâni. Într-o Românie nouă, mare, rotundă, tare, creștină și catolică.

*

„Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica Ta și-o scapă de tot răul și o fă desăvârșită în dragostea Ta. Adună-o din cele patru vânturi și o sfințește pentru împărăția Ta pe care i-ai gătit-o. Că a ta este împărăția și puterea și mărirea în veci. Amin”.

Simion I. Crișanu

Să ne organizăm!

Înaltpreasfințitul nostru Administrator Apostolic a rugat clerul și poporul, în Cercul Nou, să se organizeze cu toții în „Agru”.

Fapt e, că nouă organizația ne lipsește mai mult. Neamul nostru românesc suferă mult pe urma desorganizării sale. Dacă noi am fi mai organizați — așa precum sunt Germanii — altfel ar merge lucrurile la noi.

Ceeace se poate spune despre neamul nostru, se poate spune și despre biserica noastră. Dacă credincioșii bisericii noastre ar fi mai bine organizați; dacă atunci, când s'a înființat „Agru“-l, „Atru“-l și „Umfru“-l, s'ar fi organizat bine, atât bărbații și femeile, cât și studenții noștri, și dacă această organizație ar fi lucrat așa cum lucrează „Acțiunea Catolică” în țările apusene, astăzi altfel am sta cu biserica; nu ne-ar umili în toată forma dușmanii și am putea sta cu fața ridicată și împotriva dușmanilor ce vor să mai vie.

Însă nu e târziu. Mai avem vreme să ne organizăm, numai voință să avem!

Oa să vedeți, ce putem face organizați în „Agru”, dăm aici din Cercul Nou de Anul Nou al I. P. S. Sale ce poate face „Agru“-l și care este scopul lui:

1) Conlucrarea la vicața religioasă, aranjând serbări biseri-

cești, luând parte la peregrinaje, procesiuni, etc.

2) Lățirea culturii creștine, aranjând conferințe religioase.

3) Încreștinarea familiei, îndrumând pe credincioși să-și îndeplinească toate datorințele, cercetând regulat sf. biserică și primind tot mai des sfintele taine.

4) Apărarea credinței, fără jignirea altora, dar și fără șovăială.

5) Conlucrarea pe teren școlar și educativ.

6) Presa bună, promovarea ei prin scris, sprijinire și răspândire.

7) Moralizarea obiceiurilor.

8) Rezolvarea tuturor chestiunilor sociale după principiile creștine.

9) Sprijinirea operelor filantropice.

10) Însușirea creștină a întregii vieți civile.

Așadar în cadrul „Agru“-lui se poate lucra foarte bine și foarte mult. Numai suflet să avem, suflet de jertfă și voință tare.

Să nu fim însă „lasă mă, să te las”; să nu fim „papălapte”; să nu ne apucăm de organizare și apoi să adormim pe „Agru”.

Până la sfârșitul lui Ianuarie trebuie să fim organizați în toate parohiile; până la sfârșitul lui Februarie pe protopopiate; până la sfârșitul lui Martie pe dieceze sau eparhii; iară în Aprilie trebuie să ne organizăm pe Mitropolie

Să ne rogem lui Dumnezeu, ca acest gând al I. P. S. Sale să se poată îndeplini întocmai, și astfel să fim și noi organizați, cel puțin pe jumătate ca popoarele catolice apusene, dacă nu chiar ca ele.

Episcopul Aftenie la Lugoj

Preasfințitul Dr. Vasile Aftenie, vicarul general al Vechiului Regat, a vizitat, în cursul toamnei trecute și a începutului de iarnă, toate orașele și satele, în cari se află credincioși de ai noștri, din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia.

Venind dela Turnu-Severin, a'a dat jos în gara Lugoj, făcând o vizită Preasfințitului Dr. Ioan Bălan al Lugojului. În 31 Decembrie l-a cercetat pe protopopul Lugojului Dr. Petru Suciu, iar în seara de Sâmbătă a luat parte la slujba din catedrală, unde s'a făcut darea de seamă asupra vieții spirituale din Lugoj.

În ziua de 1 Ianuarie a slujit în catedrală sf. liturghie, la care a și predicat. A luat apoi parte la recepțiile dela Episcopie. În ziua următoare a vizitat spitalul și răniți, împărțind iconițe sfinte, cuvinte de mângâiere și binecuvântare. Apoi a fost invitat la prânz de dl. director la spitalului Dr. Vasile Ilea, luând parte și Preasfințitul Lugojului. Salutată de protopopul Lugojului, spre seară, a plecat la Timișoara.

Casa biruinții. Foștii luptători italieni au donat 18 milioane lire pentru zidirea unei case a biruinței.

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Scopul nostru este Dumnezeu

Catehismul ne învață că noi suntem pe pământ, ca să-L cunoaștem pe Dumnezeu, să-L iubim, să-L slujim și așa să ajungem la fericirea cerească. Și acesta este adevărul, acesta este adevăratul scop al nostru. Cine crede altfel, rătăcește și se nenorocște.

Așadar scopul nostru aici pe pământ nu este a aduna avere și comori, nici a mânca și a bea, nici a ne câștiga onoruri, nici a ne îmbrăca și îmbrăba, nici a esuși pe alții ca să ne ridicăm noi, ci noi ne-am născut pentru ceva mai înalt și mai mare.

Cititi ca băgare de seamă vorbirea de pe munte a Mântuitorului, partea care zice: „Nu vă adunați comori pe pământ, unde molii și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură. Ci vă adunați comori în ceruri, unde nici rugina, nici molii nu le atacă și unde furii nu le sapă nici nu le fură” (Matei 6, 19—21).

Un om care n'a căutat pe pământ decât avere și alte plăceri, asemenea este unui copil mioratic, pe care l-a trimis tatăl său la prăvălie ca să cumpere sare. În drum însă s'a întâlnit cu alți copii cari se jucau, și astfel și-a uitat pentru ce a fost trimis. Unuia ca acestuia i s'ar putea scrie pe piatra mormântului: „Aici odihnește un nebun, care n'a știut, pentru ce a trăit”.

Domnul nostru Isus Cristos ne spune, la Luca 10! 42: „Ci un lucru trebuie”. Iar acest lucru este, să ne vedem de mântuirea sufletelor. Și acest lucru trebuie, va să zică dacă nu-l facem, e rău, adică nu ne mântuim sufletul. Marele filosof, sf. Augustin, recunoaște chiar de aceea în vechi sa carte „Confessiones” (Mărturisiri): „Pentru tine ne-ai făcut, Doamne; de aceea este inima noastră neodihnită până nu și află odihnă în tine”.

Cu drept cuvânt poate deci spune psalmistul David: „Pribeg sunt eu pe pământ” (Psalm 118, 19), căci ce suntem altceva decât niște călători sau pribegi, cari călătorim ca să ne ajungem scopul. Unii și-i ajung, alții cad pe drum resp. sunt luați prizonieri de cel ce „ca un leu răniad umbă după pradă”. Cât de frumos ne-o spune aceasta sf. apostol Pavel: „Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci căutăm pe cea viitoare” (Evrei 13, 14)!

Toate animările spre pământ își pun capul. Sema ce ele nu au altă țintă, decât a se ferici aici pe pământ. Numai omul își ține capul în sus și privește către ceruri, și și când ar spune prin această gestică a exultat atât de frumos în limba strămoșilor noștri sf. Ladislav Kostka zicând: „Ad maiora natus sum” = „sunt născut pentru lucruri mari”. Așa precum turcurile bisericilor arată spre ceruri, sperând oamenilor prin aceasta că și ei nușii într'acole au ce căuta, ca numai

acolo există fericire, întocmai așa ne spune și țintă în sus a capului omenească, că noi suntem creați pentru ceruri, nu pentru pământ, cum zice și sf. apostol Pavel: „căutați cele de sus” (Coloseni 3, 1).

Părintele Iuliu

Superior de mănăstire. La Mănăstirea Prislopului, în cea mai veche mănăstire românească din Ardeal, întemeiată înainte cu mii de ani de 400 de ani, a fost numit superior. P. Cov. Sa Arhimandritul Daniil Căbotaru, un bătrân evlavios și foarte rugător. În liniștea Prislopului, în vechea mănăstire, bătrânul căutător al înțelepciunii celei mai presus de fire se va ruga și pentru mii de credincioși cari se duc la mănăstire să se roage Celui Atotputernic.

Instalare de protopop. Episcopia de Lugoj a numit protopop unit al orașului Deva pe Par. Ioan Nistor, fost prot. la Salonta și apoi la Arad. A fost instalat în noua vrednicie biserică cu toată măreția cuvenită la asemenea împrejurări. Au fost de față autorități din Deva, președintele și un număr mare de credincioși, la numele Episcopiei din Lugoj a vorbit Sf. Iustin Ștefan Bălan. A mai vorbit și dl. Dr. Eugen Tătar, primcurator. A fost de față și dl. colonel C. Dumitrescu, prefectul județului. La Sf. Liturghie răspunsurile au fost date de corul bisericii condus de dl. avocat Vasile Aibu.

Răspândiți

„Unirea Poporului”

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Cu picioru „prafurat”

De când am plecat din Teră, — din nou la „datorie” —, nu odată m'a bătut gândul, să scriu ceva pentru cititorii, cu cari prin scris mă stăm în vorbă. Dar și scrisul este cum e cântecul, nu poți scrie, după cum nici cânta nu poți, dacă nu-ți vine a scrie, — dacă nu ai „inspirație” cum se zice pe „domnie”.

Acuma când în una din zile, ne-a sosit la — un spital, serviciul de triaj — adică la sala de primire a răniților — în spitalul nostru de Oampanie Crucea Roșie — camaradul — țigan-soldat Iordan Iancu din comuna Corbășca, jud. Tecuci dintr'un Regiment de Cara de Leptă, cu picioru „prafurat”, ceva parecă mă îndeamnă, să vă spun din aceste „vremuri”, să vă spun ce el ne spune.

Iordan la triaj

Camaradul Iordan este adus cu trenul, iar dela gară cu an-

tosuitura Crucii Roșii, pe terasă, că piciorul stâng nu-l mai are de din sus de genunchiu. Adus în sală, cu ochii lui vioi și sclipeți se uită jur în jur, zâmbește cu zâmbet de copil și vrea să intre în vorbă cu cine ar vrea ca să-i vorbească.

Sanitarii și cei care sântem la primirea bolnavilor până nu-i vedem pe toți adunați în sală, ca să le facem formele de primire: tunderaș, bărbieritul și apoi baia, nu ne dă mâna a sta cu nimeni de vorbă, mai ales când vin unii mai grav răniți, și... frigul de afară ne dă zor.

Terminând cu îngrijirea, îmbăierea și trecerea la sala de pansamente și apoi în saloane, mei întâi a celor mai gravi dintre cei sosiți, la o vreme, ne-au mai rămas în sală 4—5 răniți, între care și Iordan, — al nostru, — care între timp s'a ridicat din terasă, ședea și își mângâia pansamentul făcut în formă de căciulă pe ceasace la mai rămas din piciorul lui de odinioară. Așa, fără să ne dăm seama, din lucrul nostru ne-am oprit, și toți cei de față ne uitam la Iordan, ne uitam, cum își mângâie pan-

samentul, de parcă s'ar juca cu o păpușă, și apoi am intrat cu el în vorbă, iară Iordan stătea așteptat.

Ne povestește, cum s'a întâmplat cu el în spital. Rănit fiind în urma unui atac inimic de aviație, a fost luat în mașină de prea bunul său Comandant și dus la ambulanță, unde i s'au dat primele ajutoare; și sânge dela sanitari i-au dat. A fost examinat cu atenție de Domnul Medic Major, — Medicul Șef al Spitalului, — și din cât au vorbit medicii între ei, a înțeles atunci că piciorul lui este „prafurat”. Săracul demine, și — a zis el în sine sa, „praf” s'a elc de piciorul meu, — pe seama Domnului Medic a zis „fracturat” — adică i-a fost făcut praf, deci „prafurat”.

În stare gravă, fiind dus la ambulanță, după ce i-a dat sânge dela sanitari, a fost așezat într'un pat, iar a doua zi l-a dus în sala de operații, unde Domnul Medic-Major l-a examinat din nou, i-a spus că-i pune piciorul în gips, apoi i-a pus ceva la nas, a adormit, nu mai știe nimic ce s'a petrecut cu

el, iară neaptes s'a trezit, în patul din care a fost luat.

Noaptea stând în pat, cu piciorul drept voia să se intereseze de starea celui stâng. Pe sub pătură, faceț, încet, ducă dreptul spre stângul, dar spre marea lui mirare, drumul în căutarea piciorului stâng îi păruse feră de stăruit, că de piciorul stâng nu mai da. Aoleu! — își spune în sine sa — unde-n este piciorul?!

A tăcut — Iordan — nu a zis nimănui nimic, până dimineața, far când s'a făcut zori, de con Domnului Medic-Major a intrat în saloane l-a întrebat de cele ce i s'a făcut cu piciorul. Domnul Medic-Major povestit, ce și cum a fost, și mângâiat și trei zile dorându-i-a dat câte o țigară. A stat în acea ambulanță patru zile, și apoi a fost dus la un spital german, de unde este adus în noi, aici, unde în fața tuturor ține netezește pansamentul și ne povestește cele petrecute în spitalul german, unde a trăit foarte bine. Necazul însă era că nu înțelegea nimic și lui i s'a răsădit inima după vorba românească.

Praznicul dela Obreja

Minunata ceremonie a depunerii voturilor călugărești, sărbătorește, pe viața întreagă

Iamătatea dramului dintre Blaj și Teiuș, pe o colină ce domină zarea până la întâlnirea Târnavelor cu galbene maluri cu Mureșul maiestros, dai de o mănăstire baziliană. Din darul Papei Benedict al XV-lea s'a cumpărat palatul ce aparținea Contelui Veselenyi. Intre zidurile cari odinioară priviau la o viață după legea trupului, azi se înalță spre zări tot mai senine o foarte intensă viață spirituală după Regula celui dintre Sfinți Părintelui nostru Vasile cel Mare.

La început Obreja a adăpostit între zidurile sale fecioarele dedicate Domnului, membrele Congregației Maicei Domnului — prima congregație monahală românească — întemeiată de răposatul Mitropolit Vasile Suciu. În grădina mănăstirii două moviște cu dalbe cruciulițe vestesc și azi că acolo așteaptă obșteasca înviere două viețuitoare după chipul Ingeresc — Sora Crisostoma și Sora Magdalena. După ce Congregația Maicei Domnului a fost chemată să îndrume viața școlară din diverse orașe și să fie alinaătoare a suferințelor în spitale și sanatorii, Mănăstirea Obreja a devenit baziliană. Azi e și sediul superiorului Provinciilor Baziliane Române-Unitate.

Viața contemplativă a fiilor Sfântului Vasile cel Mare a înregistrat Dominecă la 3 Ianuarie 1943 un eveniment spiritual dintre cele mai îmbucurătoare. Au depus votul solemn, pe viață, doi

bazilieni cunoscuți prin zelul lor misionar și prin curiozitatea cuceritoare de sulette. Cine nu cunoaște pe P. Cuv. Arhimandrit Teodosie Bonteanu, autorul lucrărilor: O turmă și un pășor, Muntele Atos; fostul director al revistei: Viața Monahală? — Cine nu cunoaște pe Cuv. Ieromonah Iosif Bal, fost spiritual al Academiei Teologice din Oradea, colaborator la „Cuvântul Adevărului“, misionar devotat în Transnistria?

La acest praznic monahal au venit la Sfânta Mănăstire dela Obreja, I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, administrator apostolic al Mitropoliei din Blaj, Ilustritatea Sa Dr. Victor Macaveiu vicar general, Reverendissimi canonici Ioan Moldovanu, Dumitru Neda, Victor Pop (cu familie) și Gheorghe Dănilă, Păr. profesori de teologie L. Chinezu, Todoran, Florea, A. Popa, precum și mulți alți clerici și mireni din Blaj și din alte locuri. Biserica Mănăstirii era tixită de oameni din Obreja și din toate satele din jur. Au venit foarte mulți credincioși, dornici să vadă marea ceremonie a îmbrăcării chipului lăgăresc prin depunerea voturilor pe viață. De dimineață soseau păcui de credincioși. I. P. S. Sa și însoțitorii sunt primiți de credincioși cu multă bucurie spirituală. Tot satul e în haină de sărbătoare și întâmpină distinși oaspeți. Corul fetelor întonează cântece alese, iar flăcăii în frumoase costume naționale se

închină cucernici, primind cu smerenie binecuvântarea.

Pe la orele zece duiosul glas de clopot vestește începutul Sfinței Liturghii. A pontificat I. P. S. Sa, înconjurat de un săbor de preoți. Răpunsurile au fost date de corul teologilor din Blaj, condus de Păr. prof. Florea. Biserica întreagă privește cu uimire frumosul ritual al depunerii voturilor.

Cei doi ieromonahi — Teodosie Bonteanu și Iosif Bal — sunt aduși în fața sfântului Altar. Amândoi au murit pentru lume și de acum înainte trăesc numai și numai pentru Dumnezeu. Până în fața Sfântului Altar li însoțesc părinții și frații dela Mănăstire, cu mantii negre lungi până la pământ și cu făclii aprinse. În așa altarului P. Cuv. Augustin Pop, superiorul călugărilor bazilieni din România, le ia jurămintele. Sunt atât de înălțătoare și atât de duioase promisiunile solemne pe cari le fac în fața Sfântului Altar, încât te fac să lacrămezi. Jură, că se lespădă de lume, că vor trăi în desăvârșită curățenie, în săracie de bunăvoie și mai jeră supunere Sfântului Scaun Apostolic al Romei Eterne și că nu răvnesc demnități bisericesti. Minunata rânduială bisericască a hotărât ca la acest praznic spiritual să se cânte tropare cari te fac să te gândești și mai mult la frumusețea vieții Ingeresti în trup fiind încă. Ce inimă nu e înduioșată de versurile armonioase: „Brațele părintești întinde mie păcătosului, că neascetic am petrecut viața mea!“ Cei doi ieromonahi sunt îmbrăcați cu camilafce și cu lumânări în mână ascultă mai departe Sfânta Liturghie. Este

o mare bucurie a fiilor Sfântului Vasile cel Mare. Au venit și reprezentanți ai altor ordini și congregații religioase: Preacuviosul Orduna în numele ordului iczuit, cinci surori în numele Congregației Maicei Domnului.

După Sf. Evanghelie I. P. S. Sa a rostit o predică înălțătoare, îndemnând poporul la o cât mai bună viață religioasă. A tâlcuit pe înțelesul tuturor, ce înseamnă votul celor doi ieromonahi și cât e de înălțătoare și de grea munca neobosită pentru mântuirea sufletelor. În decursul Sf. Liturghii au fost hirotoniți doi preoți. S'au împărtășit sute de credincioși din Obreja și din alte sate. Mulți ochi erau înălțărați de bucurie, căci poate n'au avut niciodată prilejul de a vedea un astfel de praznic.

După Sfânta Liturghie Cuvioșii Călugări au oferit masa celor veniți de departe. Ca amintire dela acest praznic luminat I. P. S. Sa a dat tuturor câte o iconiță, pe care o vor păstra cu stințenie, ca o amintire plăcută. Drumul era greu, apa Târnavei se trecea a-nevoie căci nu este pod, dar greutatea acestora nu înseamnă nimic, pentru sufletele însetate de viață spirituală. S'au bucurat toți văzând că la Obreja sunt, din mila Domnului, călugări cu viață foarte evlavioasă, la cari alcargă spre a găsi alinare multe suflete bătute de greul vieții, în vremile prin cari trecem. Să ne rugăm lui Dumnezeu pentru buna sporire spirituală a sfințelor noastre mănăstiri!

Iosif E. Naghiu

Iordan în salon

Mănat de dorul, de a vedea, ce mai face Iordan, — că oameni ca el te mai fac să uiți de necaz, — îl caut în salon de câte ori trec prin fața lui și de cum timpul îmi îngăduie. Iordan stă de obicei cu mâna dreaptă așezată ciobănește sub cap, iar cu stânga pe pansamentul său, semn al dăruirii sale, stă culcat în primul pat pe partea stângă de cum intri în salon, și, spre înveselirea camarazilor, povestește de cele petrecute, și din satul lui le mai vorbește, ori răspunde la întrebările de haz ale celorlalți, — că am uitat a vă aminti, — când a trecut pe la triaj, am aflat că la „șivilitate“ el este muzicant, iar la vizita ce i-am făcut o în salon, am aflat că în armată de activ era gornist, deoarece instrumentul la care el cântă este „fligor“, așa că și la goarnă era de nelutrecut.

Iordana e vesel, e drăguț este hazliu, el ne înveselește pe toți, pe oricine l-ar vedea. El nu are piciorul stâng, dar mulțumește Domnului, că a scăpat cu viață,

și are multe nădejdi, că în București — așa după cum i-a spus și Domnul Medic Maior — i-se va pune un picior la loc. Însă el nu vrea picior de lemn, el vrea un picior de cauciuc, să poată și el încălța pe el un pantof — că e tânăr și, după cum aminteam, e muzicant —, și apoi, ce nu mai trebuie uitat, el s'a învoit — ce e drept cu greu și multe semne de întrebare în privire —, să fie dată la ziar povestea lui. S'a învoit Iordan, să fie dat la gazetă, dar numai după ce cele scrise aici i-au fost citite și lui, după ce toți camarazii din salon au fost de părere, să se deie la gazetă și după ce s'a gândit și răsândit o vreme, ca nedumerit de atenția ce i s'a dat, întrebându-l de nume și siful său natal, voia să știe, de ce îl întreb. I am spus că vreau să-l dau la gazetă ca „crou“, el a făcut ochi mari, și storcând un val de răs tuturor camarazilor din salon, mi-a dat drept răspuns „Vaoleu, doar nu mă dai mort. că mi se sperie copilăși.“

Oficiul postal militar Nr. 130, la 15 Decembrie 1942,

Dr. Ioan Frățilă
medic Lt. rez.

Ultima scrisoare

Poate e cea din urmă scrisoare dela mine.
Doresc să vă găsească pe toți ai casei bine
Eu simt, cum mă sfârșesc, că rănile mi-s grele.
Acum nu mă mai dor, da'n suflet am o jele
Că nu mai pot lupta, și trebuie să mor,
Ducând cu mine-n groapă al nost și al tăii dor.
Măicuței să nu-i spuneți că ce v'am scr' s' n carte,
Să-i spuneți că sunt prins, aici la Rus departe,
Că dacă ar afla, voi doar o știți prea bine,
Cum s'ar sfârși, să mana, de jale după mine.

De veți vedea în noapte din ceriu căzând o stea
Să știți că s'a sfârșit atunci viața mea...
De sufletu-mi slujiți cu popa — un parastas
Și faceți o pomană la crucea din Feleac.
Atunci când va veni ziua cea sfântă mare,
Să fie România cum fu odată iară
Țărâna mea simți va dumnezeescul har
Că jertfa noastră sfântă nu-a fost înzadar
Sufletu-mi sbuciumat veșnica alinațe:
Că aveți iarăși o Țară, o „Românie Mare“.

SILVIA HAȚIEGAN NICOARĂ

Cum stă lumea și țara

Declarațiile Dlui Mareșal Antonescu

Cu prilejul zilei de sf. Ioan Botezătorul guvernul Țării, condus de dl profesor Mihai Antonescu, s'a prezentat la Domnul Mareșal și i-a urat tot binele.

Domnul Mareșal Ioan Antonescu, conducătorul Statului, a declarat, între altele, cu acest prilej că: „armata țării și a făcut cu sfințenie datoria. Am convingerea fermă (tare), că din lupta aceasta nu se poate să leșim înfrânți... Am credința fermă că din lupta titanică (foarte mare și grea) pe care o ducem nu numai pentru noi, dar și pentru liniștea și civilizația Europei, vom ajunge să fim răsplătiți așa după cum o merităm. Să fiți siguri că nu voiu ceda lupta decât atunci când se va trece peste trupul meu“.

Instirea dlui Mihai Antonescu

La propunerea Domnului Mareșal Ion Antonescu, M. Sa Regele a binevoit a-l numi pe dl Mihai Antonescu, președintele consiliului de miniștri, pentru marile D.-Sale vredniciei, membru al ordinului „Serviciul Credincios“ în gradul de „Mare Cruce“.

Frontul din Răsărit

De mai multe săptămâni, bolșevicii atacă fără încetare pe întreg frontul răsăritean, căutând să străpungă pe undeva liniile germane.

Știrile cari vin de pe acest front spun că toate încercările bolșevicilor au fost respinse, cu pierderi mari. Trupele germane și aliate s'au apărat bine și chiar au trecut la contra-atac, nimicind numeroase materiale de război.

Așa au fost luptele dintre Volga și Don, în Caucaz și în Calmucia. Pretutindeni trupele germane și aliate au rămas stăpâne pe pozițiile cari le-au ocupat. Îndeosebi au fost mari și puternice atacurile pe cari le-au deslănțuit bolșevicii în ținutul dintre Don și Volga și la Veliki-Luki.

Asupra orașului Veliki-Luki, care este un puternic punct de sprijin pentru Germani, bolșevicii au asvârlit un mare număr de trupe, încercând să-l ocupe.

Acest oraș, ca și o parte din Stalingrad, au rămas încă în mâinile Germanilor și aliaților, cari le-au apărat împotriva tuturor atacurilor.

În zilele din urmă bolșevicii au reînceput atacurile lor și la Miazănoapte, în ținutul de lângă lacul Ilmen. În acest ținut, Germanii au atacat portul și orașul Murmansk.

Luptele din Africa

Pe acest front, au început lupte mai grele, în Tunisia de Nord. Trupele engleze și americane cari porniseră la atac, au fost respinse de apărarea germană. În luptele aeriene avioanele germane au câștigat biruințe frumoase.

Se crede că pe frontul african vor începe în curând lupte mari. Generalul englez Montgomery a adus pe acest front o nouă divizie blindată.

În Siria și în Marea Mediterană Englezii fac iarăși pregătiri însemnate. Așa în Siria au concentrat trupe numeroase, iar în Marea Mediterană au ocupat insula Cipru. Pe această insulă au început să facă instalații militare, de unde se vor începe la primăvară atacurile în Marea Egee, spre Dardanele.

Sfătuiri în tabăra Englezilor și Americanilor

Se crede că în curând se va ține o mare sfătuire a tuturor conducătorilor de război englezi și americani.

Sfătuirea se va ține la Washington în America și se va ocupa mai ales de războiul din Africa și de întâmplările din Africa franceză, unde încă nu s'a ajuns să fie pace și liniște. La această sfătuire va lua parte și dl Eden, ministrul de externe al Angliei.

Scufundarea mai multor vapoare engleze și a unui vapor german

În vremea din urmă au fost lupte însemnate și pe ape, mai ales în Oceanul Atlantic. În aceste lupte Germanii au atacat mai ales cu submarinele, pricinuind pierderi însemnate Englezilor și Americanilor. Așa au fost scufundate mai multe vapoare americane, cari duceau petrol și benzină trupelor din Africa. Aceste pierderi au dat de gândit și conducătorilor englezi și americani, cari se tem să nu piardă războiul pe mare.

Un mare vapor german, vaporul „Atlantic“, după ce a luat partea a numeroase bătălii, a fost scufundat de un vapor englez de război. Marinarii germani s'au putut scăpa cu bărcile și au fost luați de un submarin german care i-a dus în patrie.

O gazetă „Solia Dreptății“ dela Oraștie a împlinit 20 de ani de apariție. A fost întemeiată de Dl Aurel Vlad, fost ministru. A făcut câțva timp și politică, dar n'a încetat niciodată să fie o gazetă bună, scrisă cu mult suflet. Li dorim viață lungă!

Mari binefacători ai neamului

Dela Gherla amintim pe Ioan Alexi, care a deschis Seminarul Gherlan și s'a îngrijit foarte mult pentru catechizarea credincioșilor săi. A scris și cărți de valoare. A fost membru în comitetul permanent ales de congresul național român din 1861 pentru câștigarea drepturilor ce se cuvin Românilor din Ardeal. A păstorit dieceza timp de 9 ani (1853—1862). A fost primul episcop al acestei dieceze, înființate prin bulla papală, „Ad apostolicam sedem“ din 1853.

Lui Alexi i-a urmat Ioan Vancea; lui Vancea i-a urmat Mihail Pavel, acestuia învățatul Ioan Sabo, iar lui Sabo, Vasile Hossu, care a fost unul dintre episcopii noștri cei mai de seamă. A făcut studii la Tg. Mureș și Roma, unde a luat doctoratul în filozofie și teologie. A fost profesor la facultatea de teologie din Blaj. În 1903 a fost numit episcop la Lugoj, unde s'a îngrijit de o temeinică pregătire-a clerului. A reînțemeiat vechea mănăstire a Prislopului; a clădit multe biserici și școli, la sate. În 1912 a fost trecut la Gherla, unde deosemena a început zidirea multor așezăminte bisericești și școlare și a dat un avânt nou și puternic vieții religioase a poporenilor. A murit în presara anului nou 1916. Urmasul său întru vladicie este Excelența Sa Dr. Iuliu Hossu care, alături de Excelențele lor Dr. Alexandru Rusu episcopul Maramureșului și Dr. Ioan Suciu episcop coadjutor dela Oradea, mult ostenește pentru apărarea drepturilor Bisericii și Neamului nostru, rămas vremelnic sub stăpânire străină.

Dela Lugoj amintim pe Alexandru Dobra, de fel din comuna Șopter, de pe Câmpie, dintr'o veche familie preotească. Studiile și le-a făcut la Blaj și Viena. A fost numit episcop în 1854. El a fost primul episcop al Lugojului. A muncit foarte mult pentru lăfșirea Unirii în Banat. Sub păstorirea lui au trecut la Unire 62 de sate românești. A murit în 1870.

Lui Dobra i-a urmat Ioan Oltean care a câștigat pentru episcopie o reședință frumoasă. Lui i-a urmat Victor Mihali, acestuia Demetriu Radu; acestuia Vasile Hossu; acestuia, Ex. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, care a făcut episcopiei o preafrumoasă fundațiune și a tipărit biblioteca „Să fie lumină“, pentru popor. Trecând Excelența Sa la Oradea în 1922, i-a urmat regretatul Dr. Alexandru Nicolescu, iar acestuia Excelența Sa Dr. Ioan Bălan, care din 1935 cărmuiește această episcopie de Dumnezeu păzită cu mare zel apostolic.

Am trecut până aci, în revistă, pe toți vlădicii pe care i-a avut Biserica noastră unită cu Roma. Neamul nostru se mândrește cu toți și cu unul fiecare în parte dintre ei, căci toți au strălucit și vor străluci încă multă vreme în istoria noastră bisericească, culturală și politică prin virtuțile lor alese, prin zelul lor neobosit, prin știința lor și prin românismul lor totdeauna demn și neșovăitor. Dacă neamul nostru a ajuns la gradul de cultură cu care ne mândrim, în mare parte lor le-o datorăm, dupăcum s'a putut vedea din cele spuse mai sus.

Pr. Ioan Vultur
profesor

DOCTORUL SATELOR

Tuberculoza

Unde nu intră soarele, intră doctorul

A ne păzi trupul de baciliile tuberculozei, de acești dușmani nevăzuți ochiului nostru cu ochiul liber, ci numai cu ajutorul unui aparat măritor zis „microscop“, nu este lucru ușor, tocmai pentru că pe de o parte sunt mici, iar pe de altă parte sunt foarte mulți în flegma oticoșilor și foarte rezistenți, înțunerecul plăcându-le cu deosebire și umezeala, numai soarele fiind cel mai temut dușman al lor.

Plecând dela descoperirea vaccinului în contra tuberculozei în Franța, și nu mai puțin la noi, se vaccinează plăpânzii co-

pilași în contra acestei nemiloase boale. Dară nu trebuie uitat, că la adăpostul primejdie față de această boală ne punem ducând o viață regulată, cu mâncare la timp, fără prea multă beutură și mai ales trăind iarna într'o casă curată și luminosă.

Tot pentru paza împotriva tuberculozei vom sfătui și opriri pe cei tuberculoși și de a scuipa pe jos, deoarece prin flegma lor ei primejdiesc viața tuturor celor cari întâmplător vor trăge în pieptul lor praful plin cu bacili, scuipat de cei nenorociți și atinși de boală.

Să nu pierdem din vedere, că de tuberculoză ne păzim, a cădea cuprinși și de ea, prin ducere o viață regulată,

betli ori trudă prea istovitoare. Aceasta, pentru că „leucocitiile“, soldații apărători ai trupului, vor fi destul de puternici a ne apăra, ceea ce dovedim cu aceea că nu toți ne îmbolnăvim. Pe de altă parte, știind că baciliile tuberculozei sunt distruși în cel mult o jumătate de oră de razele soarelui, ne vom niza în trăi într-o cameră cât mai curată, unde nu se va scuipa pe jos, și cât mai lumi-

noasă, că ne spun bătrânii noștri, în marea lor înțelepciune: „unde nu intră soarele, intră doctorul“. Da, da, trebuie să între doctorul, să iee anumite măsuri, că acolo este boala cu milioanele sale de bacili ai tuberculozei, cari în primul rând primejdiesc viața copiilașilor mici și plâpânzi, cari se târăsc pe jos și duc la gură totul și plămâna le este mai gingașă.

(Stărușit)

Dr. Ion Frățilă

Ce conține „Calendarul dela Blaj“

Pe lângă partea calendaristică, tipărită în două culori, găsiți în el noul tarif poștal, legea timbrului, schimbarea jugărilor în hectare și a hectarilor în jugăre, câte săptămâni sunt dela o sărbătoare la ceaialtă și timpul cât poartă animalele de casă.

In partea pentru învățătură și petrecere:

Poesii: N. Lupu, De Anul Nou; Traian Drăgos, Lui Inocenția Mica Olăie (una ocazional); Iustin Salaciu, Căstecă; Poezii populare culase de Olimpia I. Bocu și Strigături culase de Teodor Seiceanu.

Proză: Saver Barbu: Păcintii Blajului, Sabin G. Trușcă: Strigoia, Ion E. Năghie: Fatima, Ioan Vultur: Binefăcările Usirii, I. Seiceanu: Păcintele Ioan Agărbiceanu (La 60 de ani), Păcintele Iu'iu: Cum se îngrijește de noi Jagerul pășitor, N. Lupu: Filon Vastropole, Petre Făgărușcu: Eroilor Români, N. Lupu: Castelel mitropolitane dela Blaj, Petras Dascalul: Adevărații camerezi.

Afară de acestea: De prin sate, Cunoștința folositoare, Fel de fel și Glame.

Nu lipsesc, bine înțeles, nici **tărgurile**, cari au fost luate și tipărite cu foarte mare grijă, ca să nu se strecoare nici cea mai mică greșală.

Chipuri am ales și făcut de- tre cele mai frumoase și scumpe: 1) Blajul vechi, 2) Episcopul Inocențiu Micu Olăie, 3) Blajul la 3/15 Ma 1848, 4) Mitropolitul Dr. Ioan Vancea de Boțoasa, 5) Blajul la încercarea Mitropolitului Vancea, 6) Șaracochi dând de noroc din cărți, 7) Maica Precurată se arată celor trei copii și din Fatima, 8) Cei trei copii și cărora li s'a arătat Maica Precurată, 9) Noua biserică din Fatima, 10) Mântuitorul Iisus apără și păzește Biserica Sântului Petru, 11) Păcintele Ioan Agărbiceanu, 12) Acelea între profesorii dela Blaj, 13) Ingerul Păcitor veghind la patul unui copilăș, 14) Acclapă ocrotind pe un tânăr cărturar, 15) Doi copii repausați de a unui mare binefăcător, 16) Un alt binefăcător, 17) O biserică zidită de a traia binefăcătoare, 18) Biserica de lemn a lui Pe-

tru Mașor, 19) Cei 15 acuzăți din procesul memorandumului.

Nădăjdăm că acest calendar va îndestula pe toți ceice-l vor lua în mână și va fi nu numai o adevărată pozoabă pe masa ceitorilor noștri, ci, ca în totdeauna, un prieten nedespărțit.

Nu uitați că acest „Calendar dela Blaj“ a intrat în al douăzeci-lea an de viață.

Cum se comandă calendarele

Posta fiind grezav de scumpă și astfel păgubioasă Precucistii Precucii cari comanda prin poșta mai multe calendare, am hotărât că le dăm următoarele rabate, dacă ni se trimite banii înainte ori li-se repin din leafă:

La 10 calendare dăm 1 în cinste			
„ 20	„	3	„
„ 30	„	5	„
„ 40	„	6	„
„ 50	„	7	„
„ 60	„	9	„
„ 70	„	10	„
„ 80	„	12	„
„ 90	„	13	„
„ 100	„	15	„

Din calendarele primite în cinste se pot plăti apesele poștale cșri sunt anul acesta foarte mari, iar calendarele se pot vinde cu câte 50 Lei exemplarul.

Ceice le ridică dela Redacție, și astfel nu au apese poștale, primesc tot la câte 10 calendare unul în cinste.

Ceice comandă un singur calendar trebuie să ne trimită 50 lei plus 10 = 60 lei spese poștale. Ceice comandă 5 calendare ne vor trimite 250 + 30 lei; ceice comandă 8 calendare ne vor trimite 400 + 40 = 440 lei.

„Indreptarele bisericești“ vor apărea în cursul săptămânii de 11—17 Ianuarie și se vor trimite, pentru toți preoții și cantorii din Arhidieceză, prin Precucereții Protopopi, cari sunt rugați, să le trimită apoi celor la drept.

Știrile săptămânii

M-Sa către țară. În noaptea de anul nou Maestăteț Sa Regele a vorbit la radio către țară, tocmai în primele clipite ale noului an, vrându-ne tuturor: „la mulți ani!“.

M. Șor Regele și Regina printre răniți. Maestăteț Lor Regele și Regina au crezut că cel mai frumos început de an nou este a vizita răniții în spitalul Z 327 din București. M. Sa Regele le-a vorbit răniților și apoi i a distins personal, pe ofițeri cu „Coroana României“ și „Stesua României“, iar pe soldați cu „Virtutea Militară“ și „Serviciul Credincios“.

Anul nou la București a fost să batonic ca de obicei. La alujba religioasă din Patriarhie a luat parte M. Sa Regele, M. S. Regina, Domnul Mareșal Ion Antonescu, întreg guvernul și înalții funcționari ai Statului. Retrăgându-se Maestăteț Lor, au primit pe Conducătorul Statului, Guvernul, Corpul Diplomatic. A vorbit el profesor Mihail Antonescu în numele guvernului și Excelența Sa Național Apostolic în numele Corpului Diplomatic. L-a răspuns amândouă M. Sa Regele.

Boboteaza la Blaj s'a sărbătorit ca de regale. A slujit sf. liturghie I. P. S. administrator apostolic Valeriu Traian, însoțit de cazonii. La sfârșit s'a ieșit la Târnava Mare și, pe un vânt grezosic, s'a făcut stăpîrea apoi.

Boboteaza la București. M. Sa Regele însoțit de Domnul Mareșal Antonescu și de întreg guvernul a luat parte la sărberea Bobotezei. Crucea a aruncat-o în Dâmbovița însuși M. Sa Regele, iară Dumitru Lăngu a scos-o ca de obicei și a predat-o Maestăteții Sale.

Buletin parohial. La Brașov se tipărește o foan nouă — Buletinul parohiei române-vaite din Brașov. — Aduce știri în legătură cu viața bisericească și îndrumări la viață evlavioasă.

Parohii noi. Zărele din București ne aduc știrea că Ministerul Cultelor a autorizat întemeierea mai multor parohii ne-unite. Ne-ar plăcea să înfrunze și parohii unite, căci în multe părți sunt mulți credincioși uniți fără preoți și se simte trebuința de preoți. La București sunt 80.000 de uniți respirați în tot orașul. Parohii sunt însă abia patru, așa că se vin 20.000 credincioși pe un preot.

O biserică la 200.000 credincioși. Radio Moscova se laudă că în cursul sărbătorilor Crăciunului au fost deschise bisericile din Moscova. Hai, să credem. Știți însă, câte biserici au mai rămas la Moscova? 20, zi douăzeci. Iară Moscova are 4 milioane de locuitori. Astfel se vine tot la 200.000 de oameni câte o biserică; pe când la noi o biserică s'a dovedit a fi prea puțină pentru 2 mii de credincioși. Oa noi avem tot la 500 de creștini câte o biserică. Și în Moscova au fost 1000 de biserici, dar cele mai multe le-au dărâmat bolșevicii, iară cele rămase le au pretăcut în teatre, cinematografe, circuse și cărciume. Acuma, că au văzut, că toată lumea s'a scărbit de faptele lor, se laudă că dau libertate deplină bisericilor, însă lumea deja li cunoaște.

Desființarea sectelor. Cu părere de rau constatăm că în satele noastre sunt unii cari rătăcesc în ale credinței. Se lespadă de Sfânta Biserică și ademeniți de sărăcie se fac sectari. Ministerul Cultelor a desființat toate sectele din România. Să ne rugăm ca Domnul să ajute pe sectari, să găsească iar calea ce duce spre mântuire, prin Sfânta Biserică întemeiată de Mântuitorul Lumii.

Din Roma. În „L'O servatore Romano“, zărele Sântului Părinte, a apărut un articol despre Blaj: „Mica Romă“ a Transilvaniei și despre Biserica Unită. Autorul laudă tot ce are scumpa noastră cetate culturală dela unirea Târnavelor. Ne pare foarte bine că se scrie și în alte țări despre noi. În 1862 Cardinalul Pita a tipărit la Grota Ferată o carte, în care laudă călugării basiliteni din Blaj. S'au scris multe lucruri frumoase despre Blaj în Calendarul Catholic Francez.

Colecta pentru Palatul Invalizilor despre care am scris de atâtea ori în gazeta noastră, a ajuns la suma de Lei 281.085 242. Așadară a trecut de un stier de miliard și nădăjdăm că nici nu se va opri până la miliardul dorit de conducătorii țării. Contribuțiile se pot depune la orice oficiu poștal din țară, la Nr. 12 605, „Cec“.

Alții despre noi. În Italia se scriu tot mai multe articole și studii despre țara noastră. Foile germane încă se ocupă adesea de noi. Nu putem decât să ne bucurăm de această atenție a lor.

Icoană românească în Italia. La Tropes, în Italia, există o icoană a Maicii Domnului, făcătoare de minuni. În fiecare an se duc să se ischine înaintea ei mii de credincioși. Une scune — Maica Domnului din România, fiindcă în vremuri foarte vechi a fost dusă din România în Italia.

Cei de peste hotare. A spărat un decret lege în care se spune că cetățenii români aflați în țări străine, fără să fie trimiși cu o misiune de către stat, să se reintoracă în timp de 40 zile. În caz contrar vor fi condamnați la moarte, în lipsă. Legea nu se referă la tinerii români cari studiază în străinătate și nici la cei bolnavi. Aceștia sunt obligați să se arunce la atășii militari români de acolo, cari vor aduce la cunoștința Marelui Stat Major.

Când scrieți ori trimiteți banii, arătați-ne totdeauna și neapărat și Nr. din stânga jăzii, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile D. Voastre.

A murit președintele pensionarilor din Blaj. Veni 8 ianuarie scuta s'aua deodată, de o boală de inimă, în vârstă de 76 ani, **Vasile Mărginean**, fost învățator și mai apoi primar în Glogoveț iar din 1918 încoace pensionar la Baj. A fost un bătrân foarte drăguț și stătos, veșnic încenjurat de ceilalți pensionari ai Blajului. Îți era mai mare dragul să l vezi plimbându-se ori stând cu ei de vorbă pe băncile din parcul pieței Ioanțiu Micu Clain, iar când suna clopotul la Catedrală intrând cu toții la sf. slujbă, căci nu se putea slujba bisericească fără Baciul Mărginean, președintele pensionarilor din Blaj! Acuma el se odihnește în cimitirul din apropierea orașului și-și așteaptă oracii, să le spună cele mai proaspete noutăți de dincolo. Dormi în pace, Baciule Mărginean. Fie-ți somnul lă!

Pentru monumentul lui Iacob Mureșan am primit de la cetitorii noștri Nicolae Poșcă din Straja Lei 200. Li mulțumim și rugăm și pe ceilalți cetitori, să nu și uite de monumentul marelui compozitor. Avem deja adunați 10 055 Lei.

Ajutor la gazetă am primit de la cetitori noștri Maria Viasiu t. Ghintă din Lehnța, jud. Cluj Turda, Lei 100. De la Tifan Zaharie, Lupeni 500 Lei Popa Vasile, Sibiu 375 Lei. Nicolae Borcoman, Rupea 80 Lei. V. Hoza, Sibiu 240 Lei. M. Cospodan, Sibiu 260 Lei. Tamăog s., Sibiu Lei 240. Ironim Pastav profesor Aiud Lei 115, I. nat Ioan învățator pensionar Blaj Lei 365. Le mulțumim tuturor din inimă și l rugăm pe Domnul să le răsplătească lămiit.

Yal de căldură în America de Miazăzi. În America de Sud oamenii nu mai pot de căldură S'a urcat căldura la 44 grade la umbră, așa că oamenii nu mai știu ce să facă. Recolta suferă mult, aproape jumatate e nimicită de seceta și căldura care va dura încă mult.

Expoziție. Citim în ziare că la Cluj aușii români au făcut o expoziție de pictură și de sculptură.

Viscolul din Canada a făcut adevărate gherzo. Drumurile nu se mai pot aia, pentru că s'apeda de un metru înălțime de viscol acoperă totul. Orașele și satele sunt despărțite unele de altele, nu mai există nici telefo, nici telegraf, nici cale ferată. Nimeni nu știe ce gherzo e pe acolo, fiindcă orice comunicație e întreruptă. Atadată, pe când în America de Sud oamenii de căldură, în cea de Nord se părădesc de viscol.

† **Zoe Mezei-Câmpeanu.** În ziua de 4 ianuarie a fost înormântată la Turda, din biserica parohială din Turda Veche, Zoe Mezei Câmpeanu, în a fostului judecator de la Coma din Budapesta Ioan Mezei O. de pângfatele, seră și numerele n denii. Face 81 ani și 61 ani și pr-oției sale cinste. O înbescă în pace!

† **Preotul Iosif Pop.** Familia preot. Lăzăr Măreș cu dorere aduce la cunoștință tuturor studenților și cunoșcilor încetarea din viață a mult iubitului lor tată, moș și socru Iosif Pop v. prot. on. înălțat în com. Pe la 27 Dec 1942 în e tate de 91 ani și 61 ani și pr-oției sale cinste. O înbescă în pace!

Cărți nouă

CATEHISM pentru clasa a VI-a primara lug 11 de P. S. Io n Suci (tolnele-urgice). Tipografia „Grafika” Nagyvárad, 1942. 86 pagini de mărimea 21/14 cm.

Catehismul acesta este împărțit în 20 lecții, tipărit în 2 culori: negru și roșu, înțelegerile sunt tipărite cu litere mari grase și sunt și subtrase. După fiecare lecție este câte un adaus: de implinit, de citit. În cele de implinit se îndeamnă elevii la ceace au de făcut iar în cele de citit se dau pi-de frumoase Catehismul e tipărit pe hârtie lucie și este împodobit cu nenumărate chipuri; coperta are un frumos chip cu botzul Domnului. Intreg catehismul te atrage și te mare dragul să l iai în mână și să citești.

CATEHISM pentru clasa V primara (pauză cite) alcătuit de P S S. Ioan Suci episcop auxiliar. Tipografia „Grafika” Nagyvárad 1942 98 pagini de mărimea 21/14 cm

Ș acest Catehism este întocmit atât de frumos împărțit și tipărit și cel de clasa VI, cu deosebirea că pe coperta așiam chipul cum Mântuitorul predă cheile împărăției cerurilor sfântului Petru îndată ce-și deschizi, observi o biserică din Maramură de toată frumuseța, care te ridică în slavă Chiourile sunt tot atât de frumoase ca și în cel de mai înainte.

Amândouă aceste catehisme îți fac o deosebită plăcere răsfolindu te, iară copiii le citesc și răsfoiesc cu mare drag.

P. Dr. Domint N. cu s. franciscan român năst: **MĂRGĂRITARUL EVANGHELIC SAU VIRTUTEA CURĂȚIEI DESĂVĂRȘTE.** Ios.

Tipografia A. X. O. T. K. S. S. Blaj

Mărzescu Nr. 9—1942: 189 pagini de mărimea 20/13 cm. preț 120 Lei.

Proprietarul atelierelor grafice Alexandru Terck a făcut o mare binefacere bisericii noastre, când a tipărit, pe spesele proprii, într-o pomelire a lui sau răposat, această carte, în care se vorbește cu atâta convingere și înțelepciune în partea întâie despre virtutea curăției creștinești, iar în partea a doua despre curăția preoțescă sau celibatul preoțesc. Această carte ar trebui s'o citească fiecare mamă și tată, ca în brza ei să-și crească copiii. Numai în forma afeasta vom putea ajunge la o generație mai desăvârșită de oameni. Nici nu ar fi să pomelire că mai înainte trebuie să o citească fiecare preot. Cartea e împodobită cu două chipuri desăvârșite, tipărite pe hârtie de cretă: unul e al copilășului mort Petruș A Terck, iar al doilea ne înălțează un cîm păzit de Mielul lui Dumnezeu care șade pe sf. evanghelie și este încenjurat de viață de vie și de spice de grâu.

Dr. Septimiu Todoran: PAPA P. U. S. XI. cu piteșii publicului de 25 ani de episcopiat. Blaj 1942 Tipografia Seminarului. 32 pagini de format 24/16 1/2 cm. Preț 30 Lei.

Păr. profesor de la Academia Teologică din Blaj Dr. Sept Todoran ne dă în această broșură o drăguță descriere a vieții și activității Sfântului Părinte. Mai ales arată îngrijirea lui Pius XII de cler, de căminurile creștine, de studenții universitari, de educația familială, de problemele sociale, dar cu deosebire de partea carea va să vină și pe care o dorește cu adevărat pace. După ce arată apoi, cât de mult s'au îngrijit Papii de noi Români, dă în întregime vorbirea pe care a făcut o în 4 Martie 1940 către episcopii noștri I. P. S. Valeriu Traian și Ioan conșuși de sfântul Mitropolit Alexandru. Recomandăm această broșură cu toată căldura.

Sf. Mănculea: TIPĂRII BLAJULUI Blaj 1942 Tipografia Seminarului 38 pagini de mărimea 24/16 1/2 cm Preț 7 Lei.

Păr. Dr. Sf. Mănculea ne dă în această broșură rețipărită din „Cultura Creștină” istoria tipărilor din Blaj după actele ce se păstrează în arhiva Liceului „Sf. Vasile cel Mare” din Blaj. După ce din tipării din Blaj stăția tineri s'au hranit, iar unora acești tipării și cu zama de la Seminar le-a fost hrana, ar trebui ca toți foștii elevii ai Blajului cari s'au hranit din acești tipării, ba chiar și fiii și nepoții lor, să citească această broșură, ca să vadă, câtă dragoste de elevi au avut vlădicii Blajului și pe ce și au cheltuit ei întreaga lor avere. Numai citind această broșură se vor putea convinge despre marile binefaceri pe cari le-a întins Blajul cu mână largă poporului român.

Poșta gazetel

Teodor Chiuș. Sărmaș. Sunteți arhivat pe 1942 în ziua de 5 Aprilie 1942 am primit 228 Lei, din cari 28 pe 1941 și 200 pe 1942.

Oficiul parohial, Ciunga. Am primit banii pentru abonamente.

Talan Ioan, Bărzava. În 1941 ați trimis 200 Lei, din cari 100 pe 1940 și 100 pe 1941, în 23 XII 1941 ați trimis 200 Lei, din care 75 pe 1941 și 125 pe 1942, așa că din cei 300 Lei am trecut pe 1942 175 Lei și pe 1943 125. Am primit și 200 Lei în 31 XII 1942.

Cumpărăm

Samântă de cânepă și Samântă de in!

Ofertele se vor adresa

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negrușu, Blaj

121 6 15) Câmpul Libertății

Metropolia Română Unită
Administr. Centrală Capitulară R

No. 1942—1943

CONCURS

Cu termenul de 15 Februarie 1943 se publică concurs pentru ocuparea unui post de administrator, la unele fundaționale pendinte de Metropolia Română Unită Blaj.

La acest post pot reflecta abilitățile unei școli inferioare ori medii de agricultură și horticultură, și agricultori încercați. Preferință va avea concurenții, cari vor avea practică în agricultură, și silvicultură, cari au făcut armata, implinind etatea de 36 ani.

Cererile însoțite de următoarele acte se vor înainta pe adresa Administrației Centrale Capitulare unde se vor primi informațiuni și referențor la condițiunile de salarizare:

1. Extras de naștere.
2. Certificat de studii.
3. Certificat despre eventuala practică, făcută după terminarea studiilor.
4. Atestat de moralitate dela preot.
5. Numirea este provizionie, a definitivarea vinează cel puțin după un an, în cazul că concurentul va corespunde.

Blaj, la 4 Ianuarie 1943,

3 (1—1)

Augustin Folea
administrator capitular

Nr. 1917—1921/1941

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel-delegat prin această publică, că în baza deciziei No. G. 1817/1918, 1919, 1920 și 1921/1941. a judecătorei mixte Blaj, în favorul reclamantului Constantin Oltean avocat, repr. prin avocatul Dr. Constantin Oltean pentru încasarea creanțelor de 21:0 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Ianuarie 1943 orele 2—5 p. m. la fața locului în comuna Spătaș la dom. num unde se vor vinde prin licitație publică judiciară, 40 stupi albi, 5 kgr. miere albă, 1 șifonier, 1 extractor de miere în valoare de 22.750 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dat în Blaj, la 2 Ian. 1943.

4 (1—1)

portărel
Indescrisibil

Veți câștiga mult și ușor,
Dacă cultivați cânepă de
înțor!

Cereți condițiunile de contract dela

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negrușu, Blaj
122 (6—15) Câmpul Libertății

Se caută cantor

la Șeitin, județul Arad. Condiții foarte avantajoase. Postul se va ocupa până la 1 Martie 1943. Concurenții e bine să se prezinte personal. 5 (1—3)

Bucătăreasă

bună să caută pentru o familie de 3 persoane.

Adresa la administrația gazetel

6 (1—2)